

Stafettnovell Konfink 2012

Stafettnovellen skrevs på kongressen Konfink som hölls i Argosstugan 2012. Den enda regeln var att fåglar på något sätt måste finnas med i åtminstone varannan mening. Författarna är i tur och ordning; Helena, Louise, Peter, Fredrik, Lars-Göran, Okänd, Sandra, Peter, Sandra.

En klingonsk Bird of Prey avmantlades plötsligt framför jordflottans jagare. Kapten Pike beordrade genast klart skepp ...

”Tusan också! Att dessa flinka finkar dök upp nu!” röt förste styrman. ”Just när vi lämnat Trastgalaxen på detta ärofulla uppdrag!”

”Kapten”, inflikar Mr Spock, ”sensorerna indikerar att det klingonska skeppet har omfattande skador.”

”Skador?” utbrast fågel fröken fräken. ”Slips, kavaj och ljussabel är väl standard?”

”Omfattande skador? Måste vara en anka!”

”Blås på med allt vi har för säkerhets skull!”

”Aj, aj kapten! Skall vi släppa ett ägg på dem?”

”Nej det ger bara ett hål i skalet.”

Piip!

”Jag hör att målsökningen har låst, kapten!”

”Fri eldgivning!”

”Aj då, den flinka fågeln lyckades ducka för vår eld,

men vi har i alla fall fortfarande örnkoll på den! Följ efter den!”

”MÅSte vi verkligen det?” undrade Mr. Spock.

”Självklart! Vi är väl inga fega strutsar som stoppar huvudet i sanden vid minsta motgång!?”

Kapten Pike satte nävarna i sidorna och beordrade avfärd.

Skeppet Fyllkajan sätter av i fyrdubbla ljushastigheten efter det nu flyende skeppet och är efter ett par minuter på vippen att hamna inom eldavstånd. Då avmantlas plötsligt en hel flock av klingonskepp som prompt avfyrar ett dussin missiler vardera mot de båda skeppen som tills nyss trots vara ensamma.

”Vid alla stinkande storkar!” röt kapten Pike förfärat. ”En fälla! Och vi flög rakt in i den likt en sparv i lejonets käft! Slå genast back i maskin!”

Men likt en flock ilskna hökar gick klingonskeppen till anfall och avfyrade salva efter salva. Snart var skyddsköldarna nere och skeppet började singla ner mot den röda planeten likt en skadskjuten kråka. När skeppet nådde atmosfären försökte kapten Pike glidflyga den likt en stor albatross, men eftersom ena motorn delvis var borta var det svårt med jämvikten. Med ett hiskeligt brak buklandade skeppet på den steniga marken likt en berusad svan.

”Jag sa back i maskin”, vrålade kapten Pike ilsket. ”Inte maskin i backen, era hönsjärnor!”

”Om du inte var en sån stridstupp så hade vi inte hamnat i den här situationen från första början”, sa Mr. Spock stilla. ”Men nu får vi åtminstone lite ANDrum här nere på planeten eftersom klingonernas radar inte kan upptäcka oss här.”

”Hoppas det! Och medan de FINKammar rymden därute, kan vi börja planera hur vi skall ta oss hem.”